

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑ ΤΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΒΛΕΜΜΙΔΟΥΣ
εκλογή·
Ἐκ τῆς Δαβιτικῆς βίβλου συλλεγείσα κ' τεθείσα ἀρμοζόντως
ἐκάστη ἐορτῇ τοῦ χρόνου.

Ψάλλεται πρῶτον τὸ Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, κ' τὸ, Ἐξομολογείσθε τῷ
Κυρίῳ,
κ' ἔπειτα, οἱ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τυχούσης ἐορτῆς σημειωθέντες στίχοι.

Δούλοι Κύριον Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε, δούλοι Κύριον. Ἀλληλούα.

Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἀλληλ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.

Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.

Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἐαυτῷ ὁ Κύριος.

Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἐαυτῷ.

Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος.

Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.

Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ.

Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.

Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου.

Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνου.

Ἐξαπέστειλε σημεῖα, καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε.

Ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πάσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

Ὅς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά

Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς,

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορρῶν.

Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν.

Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν.

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.

Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.

ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.

Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιῶντες αὐτά.

Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογείσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων.

Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ.

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει.

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ.

Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας.

Τὴν Σελήνην, καὶ τοὺς Ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός.

Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν.

Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν.

Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ.

Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις.

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτοῦ.

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν.

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους.

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς.

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορρῶν.

Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν.

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν.

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ.

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος.

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί.

Ἐξομολογείσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Σεπτεμβ. η΄.

Τῆς πραότητος αὐτοῦ, Ἀλληλούϊα.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

Ὡς ὅμως τῷ Κυρίῳ, ἠΐξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἀλληλούϊα.

Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου μου, εἰ καταβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου.

Εἰ δόσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαιυσιν.

Ἔως οὐ εὗρον τόπον τῷ Κυρίῳ Θεῷ Ἰακώβ.

Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ.

Εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν.

Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

Ἀγιωσύνη, καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ.

Ἅγιος ὁ ναός σου θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.
 Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
 Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
 Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Σεβάσμιον ὕψωσιν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ Σεπτεμ. 14.

Τοὺς πολεμοῦντας με Ἀλληλούϊα.

Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντας με, πολέμισον τοὺς πολεμοῦντας με Ἀλληλούϊα.
 Ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ἀλληλούϊα.
 Ἐκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγγλειςον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με.
 Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.
 Ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.
 Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου.
 Ἀνέβης εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.
 Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου Κύριε.
 Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου ἐν πάσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου.
 Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
 Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
 Τότε ἀγαλλιᾶσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ.
 Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν προαιώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
 Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός.
 Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.
 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί.
 Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
 Καὶ ποιμανὸν αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.
 Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸν Ἅγιον ἑνδοξον Ἀπόστολον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους.

Τὸ στερέωμα Ἀλληλούϊα.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα, Ἀλληλούϊα.
 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων, Ἀλληλούϊα.
 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησαν υἱοὶ σου.
 Καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
 Ἀρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ.
 Ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.
 Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν.
 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.
 Ἐφάναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ.
 Ἐνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
 Ἀρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν.

Ἄρχοντες Ζαβουλῶν ἄρχοντες Νεφθαλείμ.

Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη

Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Μέγας καὶ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦς

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν

Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν χειλέων αὐτοῦ.

Ἐδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόρους λαῶν κατεκληρονόμησαν.

ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν

Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Αὐτὸς δώσει δύναμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ θεὸς

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸν ἅγιον Μεγαλομάρτυρα Δημήτριον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς μάρτυρας.

Καὶ Δύναμις Ἀλληλούϊα.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα Ἀλληλούϊα

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεται σοι, μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραΰνης ὁ Θεὸς

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλὴν.

Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργέσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου

Εἶπον, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους.

Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ.

Τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὥσεί ὕδωρ

Ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

Ἐδοκίμασαν ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν.

Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀστά μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου.

Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγμένος ὅλην τὴν ἡμέραν.

Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσεί κέδρος ἢ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, κ' ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι κ' καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

**Εἰς τὴν σύναξιν τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ κ' Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν
Ἀσωμάτων δυνάμεων.**

Ψαλλῶ σοι Ἀλληλούϊα

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου κ' ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλλῶ σοι,
Ἀλληλούϊα.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα, κ' τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα,
Ἀλληλούϊα.

Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐμφάνηθι ἐναντίον Ἐφραὶμ κ' Βενιαμὴν κ' Μανασσῆ.

Καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβὶμ, κ' ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Μὴ δώῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

Ὅτι τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις τοῖς ὁδοῖς
σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἁροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Παρεμβалеῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτὸν, κ' ῥύσεται αὐτούς.

Ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, κ' ἦρε με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου.

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' Ἀγγέλους, δόξῃ κ' τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα
αὐτοῦ.

Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

**Εἰς τὸν ἐν Ἁγίοις Πατέρα ἡμῶν Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, κ' εἰς τοὺς
λοιποὺς Ἱεράρχας.**

Τὴν οἰκουμένην Ἀλληλούϊα.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Οἱ τε γηγενεῖς κ' υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλοῦσις κ' πένης.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, κ' ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Πορευόμενος ἄμωμος κ' ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

Ἀθῶος χερσὶ κ' καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ.

Οὐκ ἔκρυπα τὸ ἔλεός σου, κ' τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυπα ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

Τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα.

Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Νίψομαι ἐν ἁθώοις τὰς χεῖρας μου, κ' κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε.

Τοῦ ἀκοῦσαι με φωνῆς αἰνέσεώς σου κ' διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Κύριε ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, κ' τόπον σκηνώματος δόξης σου

Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε, κ' τοῖς ἀμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας.
 Οὐκ ἐκάθησα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος κ' μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.
 Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων κ' μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθήσω.
 Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, κ' ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.
 Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, κ' οὐχ ὑποσκελισθήσεται.
 Οἰκονομήσῃ τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἐν κρίσει.
 Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.
 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ κ' ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.
 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσῃ κ' ὥσῃ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
 Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσῃ.
 Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην κ' οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.
 Δόξα, κ' νῦν, Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Νοεμβ. κα΄.

Ἐν ὄρει Ἀγίῳ αὐτοῦ Ἀλληλούϊα.

Μέγας Κύριος κ' αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει Ἀγίῳ αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.
 Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
 Ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.
 Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
 Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.
 Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.
 Ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ.
 Ἄγιος ὁ ναὸς σου θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ
 Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
 Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου.
 Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
 Ἄκουσον θύγατερ, κ' ἴδε, κ' κλῖνον τὸ οὖς σου, κ' ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, κ' τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου κ' ἐπιθυμήσῃ ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.
 Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
 Πάσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν.
 Ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
 Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθέναι ὀπίσω αὐτῆς κ' αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.
 Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ κ' ἀγαλλιάσει ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.
 Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ κ' γενεᾷ.
 Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα κ' εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸν ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Σάββαν, κ' εἰς τοὺς λοιποὺς Ὅσιους.

Τῆς δεήσεώς μου Ἀλληλούϊα.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, κ' προσέσχε μοι, κ' εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου Ἀλληλούϊα.
 Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, κ' κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου Ἀλληλούϊα.

Ἴδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, κ' ἠϋλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.
 Ἦγρῶπνησα, κ' ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζων ἐπὶ δώματος.
 Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας κ' νυκτός.
 Τὰ γόνατά μου ἡσθένησαν ἀπὸ νηστείας, κ' ἡ σὰρξ μου ἡλλοιώθη δι' ἔλαιον.
 Λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.
 Ἐπλήγην ὥσει χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδιά μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὅστούν μου τῇ σαρκί μου.
 Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.
 Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ κ' ἀββάτῳ κ' ἀνύδρῳ.
 Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.
 Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου.
 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοῦς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον κ' ἐταπείνουν ἐν νηστεία τὴν ψυχὴν μου.
 Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ.
 Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, κ' οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ.
 Φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
 Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, κ' ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
 Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
 Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
 Ψάλλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτοῦ, κ' ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.
 Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλουῖα.

Εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Κυρίου κ' Θεοῦ κ' Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πᾶσα ἡ γῇ Ἀλληλλουῖα.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῇ Ἀλληλλουῖα.
 Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
 Δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
 Διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
 Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.
 Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, κ' ἀγαλλιάσθω ἡ γῇ.
 Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.
 Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
 Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, κ' ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.
 Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, κ' ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.
 Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.
 Απαγγέλῳ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
 Ἔως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου.
 Καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν κ' γενεὰν τὸν θρόνον σου.
 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης.
 Αὐτὸς ἐπικαλέσεται με πατήρ μου εἰ σὺ, Θεός μου, κ' ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.
 Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτὸν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.
 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς.
 Τίς Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἰ ὁ Θεὸς ὁ ποιὼν θαυμάσια μόνος.

Περίζωσαι τὴν ρομφαίαν σου ἐπὶ τῶν μηρῶν σου δυνατέ.
 Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ.
 Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.
 Σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.
 Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε.
 Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
 Κύριος εἶπε πρὸς με υἱός μου εἰ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.
 Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, κ' δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.
 Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 Ῥάβδον εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, κ' ἐμίσησας ἀνομίαν.
 Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλεον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.
 Ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.
 Δόξα, κ' νῦν. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια.

Καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς Ἀλληλούϊα.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, κ' εὐλογῆσαι ἡμᾶς ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, κ' ἐλεῆσαι ἡμᾶς Ἀλληλούϊα.
 Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν κ' φωτίσθητε, κ' τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ Ἀλληλούϊα.
 Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.
 Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.
 Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων.
 Ἐπήραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπήραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.
 Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.
 Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου κ' Ἐρμονιείμ.
 Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σου.
 Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
 Ἡ θάλασσα εἶδε, κ' ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὥσει κριοὶ, κ' οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.
 Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
 Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, κ' τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.
 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, κ' σωθισόμεθα.
 Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν.
 Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.
 Σὺ διέῤῥηξας πηγὰς κ' χειμάρρους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἡθάμ.
 Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα, κ' ἐφοβήθησαν.
 Ἐταράχθησαν ἄβυσσοι, πλήθος ἤχους ὑδάτων.
 Φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, κ' γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται.
 Φωνὴ τῆς βροντῆς ἐν τῷ τροχῷ.
 Ἐφάναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ.
 Ἐσαλεύθη κ' ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.
 Ἐν τῇ θαλάσῃ αἱ ὁδοί σου, κ' αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, κ' τὰ ἔχνη σου οὐ γνωσθήσονται.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα, κ' νῦν Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Λόγον ἀγαθὸν, Ἀλληλούϊα.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθὸν Ἀλληλούϊα.
Λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.
Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.
Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τῶν μηρῶν σου δυνατέ.
Τῇ ὡραιότητί σου, κ' τῷ κάλλει σου.
Καὶ ἔντεινε, κ' κατευοδοῦ, κ' βασίλευε.
Καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστὸς ἡ δεξιὰ σου.
Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
Ἠγάπησας δικαιοσύνην, κ' ἐμίσησας ἀνομίαν.
Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.
Σμύρνα κ' στακτὴ κ' κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρων ἐλεφαντίνων.
Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ, περιβεβλημένη πεποικιλμένη,
ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.
Ἄκουσον θύγατερ κ' ἴδε, κ' κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, κ' τοῦ οἴκου
τοῦ πατρός σου.
Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.
Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.
Ἅγιος ὁ ναὸς σου θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.
Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου.

Τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως Ἀλληλούϊα.

Ὁ Θεὸς τὸ κρῖμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, κ' τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως
Ἀλληλούϊα.
Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, κ' τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει.
Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, κ' οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.
Εὐαγγελίζεσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.
Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ.
Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, κ' οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, κ' ὥσει σταγῶν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.
Κύριε κλῖνον οὐρανοὺς κ' κατέβηθι.
Καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς κ' κατέβη.

Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.
 ἤγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.
 Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται.
 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη.
 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς.
 Πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.
 Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.
 Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.
 Πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.
 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
 Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ, γένοιτο γένοιτο.
 Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ἐν πάσῃ τῇ γῇ Ἀλληλούϊα.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ, Ἀλληλούϊα.
 Ὅτι ἐπῆρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
 Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.
 Ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλύσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.
 Ἐπετίμησας ἔθνεσι καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής.
 Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγεννήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.
 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
 Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.
 Ἦκουσε, καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας.
 Ἐπαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.
 Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἶνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ.
 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
 Συστήσατε ἐορτὴν, ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.
 Θεός μου εἰ σὺ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι, Θεός μου εἰ σὺ καὶ ὑψώσω σε.
 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ, τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών.
 Ὅπως ἂν ἐξαγγεῖλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.
 Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ.
 Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλὴμ.
 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ὁ Θεός σου Σιών εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
 Ἡ αἶνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.

Ἐνεδύσατο Ἀλληλούϊα.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο Ἀλληλλούϊα.
 Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.
 Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
 Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ ψυχὴν πεινώσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

Καθημένους ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου.

Πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.

Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν.

Ἦσθένησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς.

Καὶ ἐξάγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκοτῶν, καὶ σκιᾷ θανάτου.

Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασεν.

Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως.

Καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Ὑψώσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ.

Ἀνάστηθι Κύριος ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτῶν σου εἰς τέλος.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλοῦῖα

Τῇ πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Ἀγαλλιάσεως Ἀλληλοῦῖα.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως Ἀλληλοῦῖα.

Ὅτι Κύριος ὕψιστος φοβερός· βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Υπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτῷ.

Ἀνέβει ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Καὶ ἀνέβη ἐπὶ Χερουβὶμ, καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν.

Καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Κύριος κραταιὸς, καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου.

Κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀνέβης εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ἐκάθησας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην.

Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Υψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Ἐψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν.

Ἐψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν.

Ψάλλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλλατε.

Ψάλλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλλατε.

Ἐψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Τὸ στερέωμα Ἀλληλούϊα.

Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγελλεῖ τὸ στερέωμα, Ἀλληλούϊα.

Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πάντα ἡ δύναμις αὐτοῦ.

Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφοδρά.

Ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἔκλινεν οὐρανούς καὶ κατέβη.

Καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγεννήθη ἡ γῆ.

Ἀπὸ τῆς τηλαυγέσεως αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον.

Πτέρυγες περιστρεφάς περιηργυρωμέναι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλορότητι χρυσοῦ.

Ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια.

Ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

Φωνὴ Κυρίου συσσειόντος ἔρημον, καὶ συσσειεῖ Κύριος τὴν ἔρημον Κάδδης.

Γῆ ἐσεισθή, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου.

Ἀντὶ τῶν πτερύγων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοὶ σου.

Καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Γέννησιν, καὶ εἰς τὴν Ἀποτομὴν καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἐορτὰς τοῦ

Τιμίου Προδρόμου.

Ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον Ἀλληλούϊα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον Ἀλληλούϊα.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα Ἀλληλούϊα.
 Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
 Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν.
 Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
 Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.
 Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου.
 Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, κ' τοῖς εὐθέσιν τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ κ' ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.
 Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, κ' οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
 Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
 Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.
 Ἴδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων, κ' ἠύλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.
 Ὁμοιώθην πελεκάνι ἐρημικῷ, ἐγεννήθην ὥσεί νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.
 Ἠγρύπνησα κ' ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.
 Τὰ γόνατά μου ἡσθένησαν ἀπὸ νηστείας κ' ἡ σάρξ μου ἡλλοιώθη δι' ἔλαιον.
 Πορευόμενος ἄμωμος, κ' ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.
 Καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ.
 Προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.
 Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ.
 Ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.
 Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου, ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.
 Τὴν ἀλήθειάν σου, κ' τὸ σωτήριόν σου εἶπα.
 Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, κ' τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.
 Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσι μὴ ὑποῦτε κέρας.
 Ἴδου τὰ χεῖλή μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε σὺ ἔγνων.
 Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.
 Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Ἁγίας καὶ Θεοπρομήτορος Ἄννης.

Τῆς δεήσεώς μου Ἀλληλούϊα.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσετε Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, Ἀλληλούϊα.
 Ὅτι ἐκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, κ' ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.
 Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι.
 Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, κ' ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.
 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον.
 Βοηθὸς κ' ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.
 Ἰσχύς μου, κ' ὕμνησίς μου ὁ Κύριος, κ' ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως, κ' σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων.
 Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ Κυρίου ὑψώσέ με.
 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, κ' ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
 Διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου, σὺ θύσω θυσίαν αἰνέσεως μου, κ' ἐν ὀνόματι Κυρίου
 ἐπικαλέσομαι.
 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς.
 Διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Κύριε εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, κ' ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.
 Ὅλην τὴν ἡμέραν ὀνειδίζόν με οἱ ἐχθροί μου, κ' οἱ ἐπαινούντες με κατ' ἐμοῦ ὥμνουν.
 Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, κ' οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.
 Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων
 Μνήσθητι Κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχου ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν
 ἐθνῶν.
 Ἦκουσε κ' εὐφράνθη ἡ Σιών, κ' ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκε τῶν
 κριμμάτων σου Κύριε.
 Ἦκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, κ' ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται
 εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.
 Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον, ζητήσατε τὸν Κύριον κ' κραταιώθητε.
 Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ, κ' ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντας με.
 Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον.
 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσιν.
 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἤλπισα, ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς
 τὸν αἰῶνα.
 Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, κ' οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
 Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
 Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.
 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, κ' τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.
 Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ αἰνετὸς σφόδρα Ἀλληλούϊα.

Μέγας Κύριος κ' αἰνετὸς σφόδρα Ἀλληλούϊα.
 Ἐν πόλει Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρῃ ἁγίῳ αὐτοῦ.
 Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ.
 Αναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
 Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, κ' ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
 Πιανθήσονται τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου, κ' ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσσονται.
 Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.
 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.
 Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου;
 Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, κ' τὴν ἀλήθειάν σου.
 Αὐτά με ὠδήγησαν, κ' ἠγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου.
 Ἡ δεξιὰ σου, κ' ὁ βραχίον σου, κ' ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου.
 Φωτίζεις σὺ θαυμαστὸς ἀπὸ ὁρέων αἰωνίων.
 Σὴ ἐστὶν ἡ ἡμέρα, κ' σὺ ἐστὶν ἡ νύξ.
 Σὺ κατηρτίσω φαύσιν, κ' ἥλιον.
 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὠραῖα τῆς γῆς.
 Θέρος, κ' ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά.
 Σοὶ ἐστὶν οἱ οὐρανοὶ, κ' σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.
 Τὴν οἰκουμένην, κ' τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.
 Τὸν Βορρᾶν, κ' τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας.
 Θαβώρ, κ' Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύονται.
 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.
 Καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.
 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
 Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου.

Πᾶσα ἡ γῆ Ἀλληλούϊα.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ Ἀλληλούϊα.
 Ἀσατε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, καὶ ψάλατε.
 Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου.
 Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
 Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
 Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.
 Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται.
 Ἦγιασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.
 Ἀγιωσύνη, καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.
 Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
 Ποτήριον Σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω.
 Ἐπίστρεψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.
 Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.
 Σὺ ἐπλασάς με, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
 Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.
 Κύριε εἰς χεῖρας σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου.
 Ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.
 Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἑξομολογήσεως ἤχου ἐορτάζοντος.
 Πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.
 Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.
 Ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.
 Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.
 Κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ.
 Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πασῇ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
 Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.
 Ἅγιος ὁ ναὸς σου θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.
 Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
 Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

Τῇ Κυριακῇ τῆς ἀπόκρεω καὶ τῆς ἀποτυρώσεως.

Καὶ ἐκλαύσαμεν Ἀλληλούϊα.

Ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθήσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν Ἀλληλούϊα.
 Ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τὴν Σιών.
 Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.
 Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ψδῶν.

Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον.
 Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ῥόδων Σιών.
 Πῶς ἄσωμεν τὴν ὁδὸν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας.
 Ἐὰν ἐπιλάθομαί σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖη ἡ δεξιὰ μου.
 Κολληθεῖη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μὴ σου μνησθῶ.
 Ἐὰν μὴ προανατάξομαι τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.
 Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ, τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ.
 Τῶν λεγόντων, ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.
 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος.
 Μακάριος ὡς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν
 Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἔδαφιει τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.
 Δόξα, καὶ νῦν Ἀλληλούϊα.

